

[Erhard Jakobsen]

kr. i indkomst. Hvis man kan være enige om det, så har man noget at snakke om. Og hvad siger så vores skattestatistik om det? Den seneste er fra 1981. Den siger, at under 50.000 kr. om året ligger ca. 40 pct. af skatteyderne. Det er klart, at både børn og unge og mange, mange andre er med i det tal, for de har en indkomst på i alt 35 mia kr. Endnu mindre har de rige. De, der har over 300.000 kr., det er 1,3 pct. af befolkningen, 50.000–60.000 mennesker, tjener i alt 26 mia kr.

Sig mig engang, er det det, man regner med at man kan løse landets problemer med? De betaler 50–70 pct. i skat, og det skal jo trækkes fra dette tal. Hvad i alverden er det for problemer, man vil løse med disse tal ved at sige, at vi skal tage fra de rige og give til de fattige? Nej, sandheden er, at det, man vil, er, at man vil tage fra dem, der har 250.000 kr., og give til dem, der har 175.000 kr., eller noget i den retning.

Det må høre op. Det er det, denne regering har søgt at sætte en stopper for og siger, at det har intet Zweck. De, der ligger på indkomster deroppe, er ikke nogen, der har arvet eller får det gratis. Det er nogle, der arbejder ekstra. Det er nogle, der har gennemgået ekstra uddannelse og meget andet. Først og fremmest er det folk, der er aldeles uundværlige for vort samfund, hvis vi skal nå højere op, og hvis vi skal være i stand til at konkurrere med de samfund, vi har at konkurrere med.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge: hvad er det for en privat kapitalisme i Danmark, hr. Gert Petersen taler om? Storbankskerne, storkapitalen? Ja men herregud, det er jo slet ikke det, det drejer sig om i Danmark! I Danmark er den typiske kapitalist en mand med ikke over 4 eller 5 ansatte. Det er ham, der batter noget, det er ham, der betyder noget, når talen er om at producere mere. Det er ham, der skal inspireres, og det er dér, regeringen har søgt at komme igennem med lettelser, netop over for disse folk, så de kunne få øget interesse i at gøre en indsats.

Jeg tør også sige, at det er i nogle af de tilfælde, man har kunnet finde fattigdom. Hvad er større fattigdom end på ét bræt at miste alt, hvad man har investeret i årevis, sat alt ind på, pludselig er det væk, alt er tabt? Det er fattigdom, så det batter noget. Det er der titusinder af mindre erhvervsdrivende der har prøvet i disse år. Dem må

man ikke glemme, når man taler om fattigdommens forbandelse.

Den karakteristik, som i dag fra modstandernes side er givet af regeringen, er en helt, helt anden end den, befolkningen giver. Det er en helt, helt anden karakteristik, der lyder ude omkring i befolkningen. Det, befolkningen har lagt mærke til, er, at denne regering til trods for mange vanskeligheder, der var forudsagt, blev dannet på usædvanlig kort tid, og den opnåede usædvanlig stor enighed mellem 4 partier, der i øvrigt kunne være uenige om mange ting. Den satte ind usædvanlig hurtigt og usædvanlig kraftigt, og den opnåede en usædvanlig opbakning.

Når hr. Svend Auken her taler om, hvad det er for held, regeringen har haft, så glemte han fuldstændig én ting. Det er vel nok denne regerings allerstørste held, at dansk fagbevægelse kendte sin besøgstid og ikke vendte sig i klassekampsharme imod denne borgerlige regering. Ja, det gør man måske nok, men man tog ikke den konsekvens af det, at man nægtede at medvirke til regeringens økonomiske politik. Det kan denne regering aldrig prise fagbevægelsen nok for at den forstod. Det gjorde fagbevægelsen ikke af ideologiske grunde eller noget andet. Det var, fordi fagbevægelsen kunne se det fornuftige i det.

Derfor ville det værste, der kunne ske, være, at fagbevægelsen fik opfyldt sit ønske om at se en anden regering komme til tøjlerne. Det ville være det allerværste, for så ville alle fagbevægelsens ofre være fuldstændig spildt, så ville frugterne af de investeringer, der er foretaget, aldrig blive hentet hjem. Men hvordan skulle også nogen kunne finde på at lade socialdemokraterne komme tilbage til regeringsmagten? Hvad skulle dog det være, der skulle få folk til at gøre det? Enhver har hørt om eller kender selv, hvordan det er, hvis man er begyndt på en kur: så er det med at gøre den færdig. Det hele er ødelagt, hvis man afbryder kuren, inden den er afsluttet, især da hvis der er opmuntrende tegn på, at kuren ser ud til at lykkes. Det er da det rene galimatias at afbryde den kur. Derfor er det vigtigt og nødvendigt, at den kur, de 4 regeringspartier, støttet af fremskridtspartiet, støttet af det radikale venstre, har anset for nødvendig og har fået godt i gang, får lov til at fortsætte.